

Dr Donal Fowler, Tła Starego Testamentu, Wykład 2, Topografia Mezopotamii i Izraela

© 2024 Don Fowler i Ted Hildebrandt

To jest dr Don Fowler w swoim nauczaniu na tle Starego Testamentu. To jest sesja 2, Topografia Mezopotamii i Izraela.

Witamy ponownie na naszej drugiej sesji. Zajęliśmy się tym pierwszym trochę długo, więc odtąd postaramy się go ograniczyć do mniej niż godziny. To, co chcemy zrobić, to spróbować w prosty sposób pokazać, że struktura ziemi, topografia ziemi została stworzona przez Boga, przynajmniej z perspektywy Biblii. W tej perspektywie w Biblii Bóg jest stwórcą, ale wynika z tego, że realizuje swój plan poprzez topografię, poprzez stworzenie tego świata.

Jest to warte naszego czasu i mam nadzieję, że się ze mną zgodzisz. Warto poświęcić czas na przestudiowanie topografii. W tej godzinie podzielimy nasze myśli pomiędzy dwie topografie: Mezopotamię i Izrael. Mezopotamia jest oczywiście znacznie większa niż Izrael.

Jest źródłem wielkich potęg starożytnego Bliskiego Wschodu. Największe cywilizacje zaczęłyby tutaj jako pierwsze, dlatego chcielibyśmy wskazać wam kilka różnych rzeczy o pewnym znaczeniu. Jak widać, teren zielony jest duży i można go uprawiać, ale będzie to dla ciebie zaskoczeniem, ponieważ na obszarze, który badamy, począwszy od podnóża współczesnej Turcji, Armenii, wszystkich daleko na południe opady zmieniają się im dalej na południe, jest zazwyczaj bardziej sucho, więc waha się od około 16 cali deszczu rocznie do 8. Cóż, naprawdę nie można uprawiać roli na podstawie 16 cali deszczu.

Z tego powodu, mimo że gleba jest bardzo żyzna, nie ma wystarczającej ilości opadów do uprawy. Oznaczało to więc, że w starożytności większość rolnictwa prowadzono w pobliżu rzek. Mogli transportować wodę z rzeki na ziemię, na której mieszkali i w ten sposób prowadzić proste rolnictwo.

Jednakże w miarę jak miasta te zaczęły się powiększać i zwiększać liczbę ludności, potrzebowały więcej ziemi do uprawy i wtedy ludzie zrozumieli ideę nawadniania. Zatem podejść do tablicy w naszej klasie i po prostu narysuję wam prosty obrazek przedstawiający, jak działało to nawadnianie. Tak więc, jeśli masz rzekę i rzeka działa w ten sposób, ale masz tutaj miasto, coś, oni wykopali rowy irygacyjne.

W tych rowach irygacyjnych społeczność współpracowałaby przy kopaniu dużego rowu, a następnie podnajmowałaby główny rów irygacyjny; podnajmowałoby mniejsze strumienie, takie jak ten, i w ten sposób mogliby zwiększyć obszar do znacznie większego niż pierwotny centralny rów, który zbudowałoby miasto. Doprowadziło to

zatem do tego, co uczeni nazywają kulturą zębów rzecznych. Jest to kultura zbudowana wokół rzek i tak właśnie było na Bliskim Wschodzie, ponieważ nie ma odpowiednich opadów, a mimo to są tam obfite tereny.

Zatem zarówno w Mezopotamii, współczesnym Iraku, jak i w Egipcie cywilizacje kręciły się wokół rzek i trzeba było je nawadniać. I tak w Mezopotamii wykopano te rowy, a rowy umożliwiły uprawę znacznie większych obszarów ziemi. Dlatego w tej chwili zdobywamy dwa punkty.

Jednym z nich jest to, że opady są niewystarczające, ale wody jest dużo. Po drugie, gleba jest bardzo żyzna, ale jedynym sposobem na nadanie jej uprawy jest nawadnianie. W efekcie doprowadziło to i sprzyjało zjawisku urbanizacji i rozwoju miast.

Aby uprawiać coraz większe ilości, ludzie najwyraźniej gromadzili się w tych ośrodkach miejskich, a następnie przyłączali się do wspólnoty, aby zwiększać obszar, który można było uprawiać. Doprowadziło to do rozwoju wielu większych miast w tym regionie, a wszystko to spowodowane ważnym faktem, że była to jedna z najlepszych wierzchniej warstwy gleby na powierzchni ziemi. Wierzchnia warstwa gleby pochodziła z Zagros na wschodzie i z Płaskowyżu Anatolijskiego na północy.

Doprowadziło to do tak pomyślnego rolnictwa, że dopiero w epoce nowożytnej, kiedy ludzie nauczyli się wytwarzać nawozy chemiczne, byliśmy w stanie dorównać, a nawet przekroczyć liczbę buszli na akr, jaką otrzymywali na tej dziewiczej glebie – glebie, która nigdy nie była uprawiana. posadzone. To przekształciło ich kulturę w dynamo gospodarcze.

Oznaczało to, że mieli coś niezwykle rzadkiego. Mieli nadwyżki żywności. Ta rzeczywistość naprawdę zmieniła historię ludzkości.

Porozmawiamy o tym więcej, gdy przejdziemy do wykładu o geografii i Mezopotamii. Było mnóstwo pól uprawnych. Gleba była niesamowicie żyzna.

Mieli nadwyżkę żywności, co przypomina nam o powrocie do naszego wykresu dotyczącego przeniesienia pionowego. W naszej kulturze, tutaj, w Ameryce, kupowanie żywności nie kosztuje tak dużo pieniędzy.

Osobiście nie jestem wielkim żartakiem, ale mogę przeżyć za mniej niż 20 dolarów tygodniowo na jedzenie. Moja żona może ci to powiedzieć. To wcale nie jest trudne.

W Ameryce żywność jest tania, ale w starożytności tak nie było. Współcześnie jedzenie jest głównym czynnikiem budżetu rodzinnego.

W ich świecie kosztuje to dużo pieniędzy. Oznaczało to, że dorzecze Mezopotamii miało ogromną przewagę geopolityczną, ponieważ mogło produkować żywność, a ostatecznie wykorzystywać ją jako czynnik eksportu lub handlu. Gleba była nie tylko żyzna, ale dzięki rzekom można było handlować.

Te dwie rzeki, Tygrys i Eufrat, mogły być wykorzystywane do transportu żywności w górę lub w dół rzeki. A to doprowadziło do rozwoju cywilizacji. Jest to zatem główny czynnik pokazujący, w jaki sposób topografia tworzy historię.

Najwcześniejsze cywilizacje rozwinęły się tutaj ze względu na topografię. A najwcześniejsze globalne podmioty polityczne, potęgi, rozwinęły się dzięki tej nadwyżce bogactwa. Jest to więc ważny czynnik, który prowadzi nas do... Pozwólcie, że wam to przedstawię; Nazywam to litanią.

Nie jestem pewien, co to za określenie, ale chciałbym ci je napisać na tablicy, jeśli mi pozwolisz. To idzie tak. Nazwiemy to topografią.

Topografia wymaga nawadniania. Nie ma dość deszczu, wspaniałej gleby, za mało deszczu. Nawadnianie wymaga jednak wspólnego wysiłku.

Tak więc w Mezopotamii nawadnianie prowadzi do urbanizacji. Innymi słowy, tylko ośrodki miejskie byłyby w stanie wyprodukować siłę roboczą niezbędną do zapewnienia wystarczającej ilości wody do nawadniania, aby ludzkość mogła prosperować. Urbanizacja, narysuję tutaj moją strzałkę, ale napiszę to w ten sposób.

Urbanizacja politycznie prowadzi do centralizacji. Innymi słowy, socjologia wielkich ośrodków miejskich wymagała zmiany formatu politycznego, co jest bardzo ważne w Biblii.

I tę zmianę zamierzam tutaj zapisać w osobnej kategorii, wielkimi literami: królestwo. Kiedy przebrniemy przez tę dyskusję na temat topografii, w Mezopotamii można zobaczyć, że topografia doprowadziła do rozwoju ośrodków miejskich, co wymagało innego systemu politycznego.

I ten system doprowadził do władzy królewskiej. A królestwo, poddałbym się tobie, oczywiście nie musisz się z tym zgadzać, ale poddałbym ci myślenie o królestwie jako o najważniejszej metaforze objawienia istoty Boga. Władza królewska rozpoczyna się w Mezopotamii bardzo wcześnie.

W Izraelu zaczyna się stosunkowo późno. OK, więc o tym też porozmawiamy. Zatem zwróciłem wam uwagę, że gleba jest bardzo żyzna, ale topografia wymaga współpracy.

Współpraca prowadzi do nowej socjalizacji. A to oczywiście doprowadziło do rozwoju królestwa. To więc ważny czynnik.

Wróćmy do naszej mapy i porozmawiajmy trochę więcej o realiach geograficznych Mezopotamii. Mezopotamia, jeśli można to sobie wyobrazić w metaforze przypominającej łono kobiety, Mezopotamia jest samodzielnym regionem geograficznym. Oto, co chcę przez to powiedzieć.

Kiedy patrzymy na mapę Mezopotamii, widzimy zachód, wszyscy możecie zobaczyć, że na zachodzie znajduje się praktycznie nieprzejezdna Pustynia Arabska. To faktycznie gwarantuje zachodnią granicę całego regionu. Nigdy, przenigdy nie zostanie zaatakowany z zachodu.

Kiedy spojrzysz na mapę na północy, zobaczysz ciężkie pasma górskie oddzielające Anatolię, dzisiejszą Turcję, od Mezopotamii. Utrudnia to więc przemieszczanie się z północy na południe. Ludzie mogą to zrobić, ale nie jest to łatwe.

Posiada więc naturalną barierę ochronną. W żadnym wypadku nie jest hermetycznie odcięty od północy, ale stanowi naturalną barierę ochronną od północy, od tych pasm górskich. Kiedy idziesz na wschód, masz góry Zagros.

Góry Zagros, szczególnie w ich wysokich partiach, są bardzo trudne do przejścia ze wschodu na zachód lub z zachodu na wschód. Kiedy pójdziemy na południe, zobaczymy Zatokę Perską. Tworzy to zatem fizyczną matrycę narodzin imperiów.

Naturalnym zjawiskiem topograficznym jest to, że ten samodzielny region ostatecznie zostanie zjednoczony politycznie, co doprowadzi do powstania imperiów. Mając to na uwadze, patrząc na to wszystko, mamy do czynienia z regionem, w którym stanowi on dynamo w zakresie produkcji żywności. Porozmawiajmy więc o niektórych osobliwych właściwościach tego regionu Mezopotamii.

Mają dużo pożywienia, ale brakuje im kilku naprawdę kluczowych czynników rozwoju człowieka. Po pierwsze, praktycznie nie mają drewna. Istoty ludzkie opierały się na drewnie przy budowie swoich cywilizacji w sposób, o którym tak naprawdę niewiele wiemy.

Po prostu idziemy do Builders Mart, Lowe's czy gdzieś indziej i kupujemy drewno. Faktem jest, że w starożytności od Oceanu Atlantyckiego po Ural był ciąg niełamanego drewna. Przez tysiąclecia ludzie wylesiali zdecydowaną większość tego regionu.

Co oni robią tutaj, w kulturze, w której nie ma drewna? To teren zalewowy. Nie ma drewna z wyjątkiem palm, daktylowców i tym podobnych. Cóż, budowali z błota, bo to właśnie mieli.

Nie mieli za dużo skał, tylko błoto. Oznaczało to więc, że utrudniał im brak drewna. Po drugie, nie ma metalu.

Najbliższe złoża metali na tej mapie znajdują się na północy, w Anatolii, gdzie występuje żelazo. Ale oczywiście miną tysiące lat, zanim ludzie wymyślą, jak topić żelazo. Złoża miedzi są rozproszone po całej okolicy, ale na całej równinie zalewowej nie ma miedzi, żadnego metalu.

Oznaczało to, że brakowało niektórych podstawowych elementów ludzkiej kultury i wydaje się, że był to jeden z czynników powodujących handel na duże odległości. Handel na duże odległości płynął w górę i w dół tych rzek, dzięki czemu Mezopotamczycy mieli pod dostatkiem żywności. Ich sąsiedzi mieli jeszcze inne rzeczy, których brakowało ich kulturze, takie jak metal i drewno.

Dzięki tym rzekom handel na duże odległości stał się możliwy. Jest to zatem region wyjątkowo odizolowany, dzięki czemu może stać się politycznie zjednoczony i potężny, ale jest to region, który ma swój specyficzny klimat i topografię. Tak więc, kiedy zaczynamy w północnej części, zimą jest bardziej wilgotno i chłodniej.

Kiedy kierujemy się na południe, im dalej jedziemy, robi się coraz bardziej sucho i cieplej. Wielu amerykańskich żołnierzy może opowiedzieć o tym zjawisku, ponieważ wielu z nich walczyło w Iraku przez tak długi okres czasu. A więc to jest Mezopotamia.

W takim razie pozwolę sobie poruszyć tę kwestię. Jak widać z mojej prezentacji, jest to region, który sam w sobie jest regionem. Imperium rozwijało się tutaj, jedno po drugim, przez 2000 lat.

Ale jest to region, który przynajmniej w celach turystycznych jest połączony z Żywnym Półksiężycem. I tak, jeśli pójdziemy na górę mapy, widać, że obszar na górze jest zielony. I tak ludzie mogą handlować ze wschodu na zachód w całym regionie.

Jest sucho i podróżowanie nie jest szczególnie łatwe. Ale podróże mogą mieć miejsce i rzeczywiście miały miejsce z zachodu na wschód i ze wschodu na zachód, ale dopiero nieco później. A więc to jest pierwsza połowa naszej dyskusji.

Powie nam, że w Mezopotamii rozwiną się wielkie imperia i że ostatecznie wpłyną one na kraj, którym jesteśmy najbardziej zainteresowani, choć na bardzo mały kraj, czyli Izrael. Zatem to, co zrobimy, to zwrócimy naszą uwagę na zachód, przyjrzymy się wyjątkowej geografii Izraela i zwrócimy uwagę, że jest on połączony drogami lądowymi, którymi mogą podróżować istoty ludzkie, oraz aby wschód mógł spotkać się z zachodem, a zachód ze wschodem. Jest to jednak radykalnie inna topografia z wielu powodów.

Sugerowałbym więc, że ta topografia nie jest niezwykle żyzna. Ma kilka żyznych regionów, ale są one zlokalizowane. Doliny te są żyzne, ale w większości są kamieniste.

W starożytności był zalesiony. Właściwie każdy słyszał o cedrach Libanu. Biblia wielokrotnie o nich wspomina.

Cóż, są to cedry, które obecnie prawie wymarły. Zostały już prawie wycięte do ostatniego cedru. Ale to są cedry w tym wyższym regionie górskim, tutaj.

W Izraelu nie było cedrów per se. Były tam głównie dęby. Ale w starożytności w tym regionie rosły drzewa, które umożliwiały im wytwarzanie rzeczy, które ludzie mogą zrobić z drewna.

Wiesz, umknęło to mojej uwadze, ale wróciło. Ponieważ nie mogę przewinąć taśmy, gdybym mógł zabrać cię ze sobą na krótką chwilę do Mezopotamii, zupełnie zapomniałem ci wspomnieć, że w Mezopotamii był problem. Jest to problem o monumentalnych rozmiarach w historii świata.

Problem w tym, że nawożenie tych pól wodą z rzek przez tysiąclecia stworzyło problem ekologiczny pierwszego rzędu. W tej wodzie, pochodzącej głównie, choć nie wyłącznie, z Anatolii we współczesnej Turcji, złoża minerałów w tej wodzie były ekstremalne. Prawdę mówiąc, wszyscy słyszeliśmy o Morzu Martwym w Izraelu i o tym, że nic w nim nie żyje, ponieważ jest bogate w minerały.

Cóż, kiedy wejdiesz do współczesnej Turcji, znajdziesz jeziora, duże jeziora, które są znacznie bardziej zasolone niż Morze Martwe. Zatem te góry, które się wznoszą, uwalniają minerały, które te dwie rzeki sprowadzają. Te minerały są w tej wodzie.

I tak, kiedy ta woda jest używana do nawadniania, co roku dochodzi do nawadniania, tworzy się osad, nazwiemy go solą fizjologiczną, powstają osady soli, które szkodzą glebie. Gdyby zrozumieli, co się dzieje, mogliby przynajmniej spowolnić tak zwane zasolenie gleby. Sposób uprawy w naszym kraju nazywa się uprawą rzędową.

W dużej mierze tak dziś rolnicy funkcjonują dzięki nowoczesnym maszynom. Uprawa rzędowa polega na tym, że rolnik tworzy niewielki kopiec, a następnie za pomocą nowoczesnego sprzętu na szczycie kopca kopie w tym miejscu dołek lub maszyna kopie dołek i wtedy w tym miejscu wysiewa się ziarno. W porządku? Cóż, w starożytności nie uprawiali wiośłowań.

Są nawadniane przez powódź. Zamiast tego ziemia była płaska, nasiona zostały w niej umieszczone, a następnie woda została rozprowadzona po ziemi w sposób zalewowy. Oznaczało to, że gleba, którą można było w ten sposób zabezpieczyć, uległa zasoleniu.

Prawdę mówiąc, kiedy ludzie udają się dzisiaj do południowej Mezopotamii lub do południowego Iraku, często zadają sobie pytanie, dlaczego ktokolwiek miałby o to walczyć. Cóż, wiemy, przynajmniej w północnej części Iraku, że dzieje się tak z powodu ropy. Ale kiedy dzisiaj spojrzycie na południowy Irak, zobaczycie, że gleba jest... bardzo mało jest tam zieleni. Jest to bezpośredni rezultat tysiącleci zasolenia gleby w procesie nawadniania.

Jest to zatem ważny powód geologiczny wyjaśniający, dlaczego tak wielkie cywilizacje ostatecznie upadły i przeniosły się najpierw na wschód, do Persji, a następnie na zachód, do Morza Śródziemnego. Był to główny czynnik utraty mocy, ponieważ matematycznie rzecz ujmując, produkcja roślinna z każdym rokiem była mniej efektywna, aż w ciągu tysiącleci żyzność gleby uległa znacznemu zmniejszeniu. Zatem problem zasolenia gleby zmienił uprawy, pola uprawne, w... W rzeczywistości wierzchnia warstwa gleby jest teraz tak twarda, że w miesiącach zimowych, kiedy pada deszcz, patrzy się na krajobraz i wszędzie widać wodę.

A ludzie, którzy tam podróżują, myślą, że mają pod dostatkiem wody, podczas gdy w rzeczywistości woda tam jest, ponieważ nie może skutecznie przeniknąć przez tę zasoloną kopułę. Zatem mamy problem, o którym mówię, który ostatecznie doprowadził do upadku Mezopotamii jako centralnego obszaru potęgi świata, wraz z innymi zmieniającymi się wzorcami. Zatem wybaczcie, że to pominąłem, a wrócimy do Izraela i wyjaśnimy wam, jak wygląda ten region tutaj.

Jak zatem widać, gleba nie jest zbyt dobra, ale jest zalesiona, a przynajmniej była. Jest też trochę osadów metali, chociaż nie jest ich dużo. Większość złóż miedzi pochodziła z wyspy Cypr, znajdującej się tutaj.

Nasze angielskie słowo miedź pochodzi od nazwy Cypr. Jeśli spojrzysz na spółgłoski miedzi i Cypru, spółgłoski są takie same. Zatem ten region nie ma tak dobrej wierzchniej warstwy gleby, ale może utrzymać populację.

Posiada lasy, co oznacza, że może z nich budować domy, a także statki czy broń. I ma wilgoć. W rzeczywistości im dalej na północ, tym bardziej wilgotny jest region.

Im dalej na południe, tym bardziej sucho. Im dalej na wschód, tym bardziej sucho. Jeśli więc spojrzymy na mapę Izraela i zobaczymy opady deszczu, otrzymamy mapę, która pokazuje nam tę dosłownie niesamowitą zmienność opadów.

Nie jestem ekspertem od powierzchni ziemi, ale nie zdziwiłbym się, gdyby nie było miejsca na powierzchni ziemi, w którym 100 mil zrobiłoby taką różnicę jak w Izraelu. Innymi słowy, możesz tego nie widzieć, ale na mapie mogę powiedzieć, że niebieskie obszary reprezentują 60 cali wilgoci rocznie. Jak widać, ufam, że są to regiony góryste.

W rzeczywistości jest to góra Hermon, która ma prawie 3000 metrów wysokości. Ale ze względu na wysokość w regionach znajdujących się w tym miejscu opady deszczu są około dwa i pół razy większe niż tutaj, w Wirginii. Widać, że jest w tym większy obszar; Nie jestem pewny; Myślę, że to taki żółty.

To ponad 40 cali deszczu rocznie. To prawie dwa razy więcej niż w Wirginii. A potem, jak widać, w miarę podążania dalej na południe, w różnych odcieniach brązu, brąz spada od około 30 cali deszczu rocznie do może 20.

Jak więc widać, cały region stanowiący rdzeń Izraela otrzymuje odpowiednią ilość opadów do upraw. Widzisz, jak dalej na południe idziesz? Więc gdybyśmy mieli pokazać, o jakich małych odległościach mówimy, stąd, czyli od jeziora Hula, aż do Beer-Szeby, jest około 160 kilometrów. Na 100 mil spada od 60 cali deszczu do 10.

Czy to nie jest po prostu zdumiewające? Tutaj masz tylko około 70 mil od wybrzeża, gdzie spada 30 cali deszczu rocznie, do Jordan Rift, gdzie spada 10 cali deszczu rocznie, a wszystko to na przestrzeni zaledwie 50 lub 60 mile. Mówi nam zatem o dwóch zasadach, które dotyczą topografii Izraela. Im dalej na północ, tym bardziej wilgotno.

Im wyżej wspinasz się, tym robi się bardziej wilgotno. Zatem Izrael znajduje się na całkowicie wyjątkowym zjawisku, które niektórzy uczeni nazywają linią deszczu. Jak widać, linia deszczu przebiega mniej więcej przez cały kraj.

Tak więc, jeśli jesteś na południe od linii deszczu, która przebiega na linii północ-południe, jeśli jesteś na południe od tej linii deszczu, to opady są wystarczające. Ale jeśli jesteś na północ od linii deszczu, przepraszam, źle się wyraziłem, na północ od linii deszczu opady są wystarczające. Na południe od niego mogą wystąpić wystarczające opady deszczu, ale nie muszą.

Ta linia deszczu przebiega mniej więcej przez środek tego, co nazywamy Izraelem. W porządku? Dowiadujemy się więc kilku rzeczy o topografii. Dowiemy się tutaj kilku rzeczy na temat produkcji żywności, które wyróżniają Izrael.

W Mezopotamii, jeśli chodzi o produkcję żywności, jest to rolnictwo oparte na zbożach, uprawiające prawie wyłącznie pszenicę i jęczmień oraz niektóre warzywa. W Izraelu jest inna topografia, co oznacza, że mają inne uprawy. To prawda, uprawiają pszenicę i jęczmień, ale będą one rosły skutecznie tylko tam, gdzie masz przyzwoitą wierzchnią warstwę gleby.

Kiedy patrzymy na Izrael, mamy do czynienia z kulturą gór, co oznacza, że uprawa winorośli jest nie tylko możliwa, ale wręcz preferowana. Fenomen wzgórz jest taki, że

uprawy, o których myślimy, nie mogą być skutecznie uprawiane z wyjątkiem dolin. Ale góry są prawie idealne do uprawy winogron.

I tak winogrona nie lubią dużej wilgoci i nie lubią nadmiernego ciepła, dlatego zarówno w Mezopotamii, jak i Egipcie, brakowało uprawy winogron. Ale jeśli chodzi o Izrael, jest to idealny klimat do tego. Wiatry często wieją znad Morza Śródziemnego i przynoszą ze sobą chłodną bryzę.

A w nocy gromadzi się rosa, w ten sposób winogrona lubią otrzymywać wilgoć. To jest powód, dla którego czytając Stary Testament, czytasz o rosie w bardzo korzystnych słowach. O ile pamiętam, nigdy nie było to przedstawiane w negatywny sposób.

Tworzy to zupełnie inną kulturę upraw. I tak w Izraelu i regionach na północy, w Libanie, jest to region, w którym można uprawiać dwie rzeczy. Oliwki i winogrona.

Obydwa mają fenomenalną zdolność zapewnienia ludziom pożywienia przez cały rok. Mam na myśli to, że winogrona można zasuszyć i zamienić w rodzynki, co oznacza, że można je mieć przy sobie przez całą zimę. A to oznacza, że w Mezopotamii można mieć owoce przez całą zimę, gdzie ich nie było.

Rodzynki dostarczają zatem owoców w miesiącach zimowych. Po drugie, oliwki są niezwykle ważną korzyścią dla ich kultury, ponieważ drzewo oliwne wydaje dużo owoców, a oliwkę można jeść lub przerabiać na oliwę. Oliwa była istotną częścią ich kultury zarówno z powodów religijnych, ponieważ używano jej do namaszczenia ludzi podczas obrzędów duchowych i religijnych, jak i, co ważniejsze, do gotowania i oświetlania.

Wiesz, oliwa z oliwek by to zrobiła. Zatem te dwie uprawy stworzyły inną kulturę i inny styl życia. Oznaczało to, że region ten miał kulturę całkowicie odmienną lub znacznie odmienną od Mezopotamii.

Klimat jest inny. Rzeczywiście mogą mieć zimę ze względu na wysokość. Prawdę mówiąc, jedną z najbardziej niesamowitych rzeczy na temat Izraela, jakie mogę wam powiedzieć z pierwszej ręki, jest to, że jeśli dotrzemy do naszej mapy tutaj, znajdziemy szczyt Morza Martwego i udamy się na zachód, dotrzemy do Jerozolimy .

Widzicie, gdzie Jerozolima leży na linii wschód-zachód, niemal idealnie położona nad brzegiem Morza Martwego. A jeśli na to spojrzysz, zobaczysz, że z Jerozolimy do Morza Martwego jest około 12 do 15 mil. Byłem tam osobiście, kiedy w Jerozolimie spadło 12 cali śniegu, a gdy schodziłeś 16 mil w dół do Szczeliny Jordanu, gdzie uprawiali banany.

Ponieważ Szczelina Jordanu znajduje się 300 metrów poniżej poziomu morza, Jerozolima znajduje się 2500 metrów nad poziomem morza, więc gdzie indziej na świecie znajdziemy miejsce, w którym w tak niewielkiej odległości mamy do czynienia z tego rodzaju zmianą topograficzną? Skutkuje to innym klimatem i inną topografią. Zanim dotrzemy do tego regionu, jest on w dużej mierze nazywany Negewem i jest w dużej mierze płaski. Równina przybrzeżna jest płaska.

Topografia tego regionu przebiega z północy na południe, jako teren górski. Mamy wielką Szczelinę Jordana, którą można wykorzystać do celów rolniczych, a potem mamy góry.

Jedną z najciekawszych historii o ludu Bożym, z nielicznymi wyjątkami, jest historia Izraela. To historia narodu, który nie był zjednoczony. Kiedy opuścili Egipt, wyszli złamani.

Stanowili grupę odłączonych od siebie plemion. Wiele razy Mojżesz musiał błagać Boga, aby go ocalił, ponieważ byli gotowi go zabić. Kiedy dostają się z pustyni do prawdziwego kraju Izraela, ostatecznie nie współpracują.

Nie jednoczą się. W czasach Jozuego natychmiast czytamy, że zostały one podzielone dopiero w okresie zjednoczonej monarchii, czyli w okresie ponad 100 lat, kiedy były one zjednoczone. Cóż, przyjaciele, jednym z powodów, dla których byli tak podzieleni, w żadnym wypadku nie jedynym, ale jednym z powodów, dla których byli tak podzieleni, była topografia.

Bardzo utrudniało to podróżowanie po tym regionie. Miałeś różne regiony, co prowadziło do różnych stylów życia. Na tak krótkim obszarze posługiwali się różnymi dialektami językowymi. Utrudniało to komunikację ze względu na odmiennosc.

Jedną z przeszkód Izraelitów było położenie geograficzne, które nie sprzyjało zjednoczeniu. Była to zatem niezwykle zróżnicowana topografia z niezwykle różnymi klimatami. Wzdłuż wybrzeża i w Szczelinie Jordanu jest to obszar, który nazywamy subtropikalnym. Kiedy dotrzemy do centralnego wzgórza, panuje tam zupełnie inny klimat.

Oznaczało to zatem, że jest to region nie tylko naturalnie zjednoczony. W związku z tym chciałbym wyjaśnić wam zjawisko i handel Żyźnego Półksiężycy. Bóg umieścił swój lud ze wszystkich miejsc na ziemi. Nie jest to jedno z miejsc, w których spodziewałbym się, że Bóg zdeponuje swój lud.

Z topograficznego punktu widzenia, dlaczego Bóg miałby tam umieścić Izraelitów? Cóż, myślę, że istnieje wiele powodów teologicznych, które czynią to ważnym. Po pierwsze, z teologicznego punktu widzenia, kiedy czyta się w szczególności Stary Testament, Bóg umieszcza Izrael w określonym regionie topograficznym w celu

uzależnienia. Innymi słowy, Bóg zdaje się wiedzieć, że aby mieć właściwą relację z Bogiem, ludzkość musi nauczyć się, że jest od Niego zależna.

Cóż, umieszczając swój lud w tej części świata, Izrael jest zależny od Boga w bardzo szczególny sposób. W szczególności dwa. Po pierwsze, o czym już wspominałem, linia deszczu przebiega przez środek kraju.

Zatem jedyne, co musi zrobić Bóg, nie wiem oczywiście, jak by to zrobił, ale wystarczyłoby przesunąć linię deszczu, a w większości Izraela zapanowałby głód. Wszystko, co musi zrobić, aby pobłogosławić Izrael, to przesunąć linię deszczu na południe, a cały kraj będzie mógł uzyskać odpowiednią ilość opadów. Znajduje się w bardzo zróżnicowanej strefie rozkładu opadów.

Myślę, że dzieje się tak dlatego, że Bóg wbudował w swój lud, Izrael, wymóg, że aby otrzymać Jego błogosławieństwo, musieli być posłuszni. Kiedy czytasz, zwłaszcza Księgę Powtórzonego Prawa, Księga Powtórzonego Prawa bardzo wyraźnie pokazuje, że sposobem, w jaki mieli pomyślnie nawiązać kontakt z Bogiem, było posłuszeństwo prawom nadanym przez Boga, a gdyby tak było, Bóg ich błogosławił. Z drugiej strony, gdyby byli nieposłuszni, pisma święte ujawniają, że czasami całe rozdziały poświęcone są opisowi przekleństw, gdzie Bóg wymienia wszystkie przekleństwa, które ześle, spośród których wybierze niektóre, które ześle na Izrael.

Zatem błogosławieństwa i przekleństwa tak łatwo rozprzestrzeniają się w tej części świata, niezależnie od tego, czy jesteś 20 mil na północ, czy 20 mil na południe. Jest to ważny czynnik, gdy myślimy o Biblii, ponieważ przypomina nam, że Bóg chce, abyśmy byli zależni od Niego, a nie od siebie. Jest to bardzo praktyczny problem, przed którym stoimy we współczesnym świecie, ponieważ we współczesnym świecie możemy sprawić, że nasze życie będzie układać się w taki sposób, aby Bóg, jak sądzę, umieścił swoich ludzi w tym regionie, ponieważ jest to region, który mieliby polegać na nim w szczególny sposób.

Bóg mógł okazać się hojny, nagradzając ich za posłuszeństwo, i mógł okazać się stanowczy, karząc ich za nieposłuszeństwo. Jednak to nie jedyny powód, dla którego warto zwrócić uwagę na topografię Izraela. Drugim regionem topograficznym, na który zwracam uwagę, jest most lądowy, na który wskazuje kursor. Ten mały region o długości 160 km jest mostem lądowym łączącym trzy kontynenty.

Wszystkie trzy kontynenty muszą udać się na północ lub południe przez to, co nazywamy Izraelem. To uczyniło ten region jednym z najbardziej strategicznych obszarów geograficznych na całej powierzchni Ziemi, zarówno w czasach starożytnych, jak i współczesnych. Egipcjanie nie mieli możliwości udania się na północ, a była to jedyna droga, jaką mogli udać się na północ.

Nie było mowy, żeby mogli udać się na północ bez przejścia przez Izrael. W okresie wielkich imperiów Mezopotamii, zwłaszcza imperium asyryjskiego, nie było możliwości dotarcia do ostatniego kawałka ziemi w celu podbicia. Tym kawałkiem ziemi był Egipt.

Nie mogli tego zrobić bez przejścia przez Izrael. Oznaczało to, że ten niewielki kawałek nieruchomości był otoczony przez niezwykle potężnych sąsiadów. Zobaczmy, czy potrafię to zilustrować.

że według współczesnych kryteriów geograficznych jest około czterech do pięciu milionów Izraelczyków. Kiedy pójdziesz na południe, jeśli dobrze pamiętam, jest tam 70 lub 80 milionów Egipcjan. To doskonały obraz beznadziejnego stanu, w jakim znajdowali się Izraelici, otoczeni przez znacznie potężniejszą istotę na południe od Egiptu lub na wschód, wielkie imperia Mezopotamii w przypadku Asyryjczyków, następnie Babilończyków, a następnie Persów, wszyscy oni byli populacją znacznie większą niż Izrael.

Oznaczało to więc, że Bóg umieścił swój lud w miejscu całkowicie strategicznym, otoczonym przez siły, które są trwale od nich większe. Właściwie ta sama rzeczywistość przedostała się do dzisiejszego, współczesnego świata, ponieważ wraz z przekopaniem Kanału Sueskiego region ten przez setki lat był najbardziej strategicznym miejscem na ziemi. W pewnym momencie dwie trzecie żeglugi międzynarodowej na powierzchni ziemi, w pewnym momencie dwie trzecie z tego przechodziło przez Kanał Sueski.

Tak więc, nawet w czasach nowożytnych, Izrael znajduje się wśród najbardziej znajdujących się na obszarze najbardziej strategicznych regionów na ziemi. W latach pięćdziesiątych potęgi świata trzymały palce na nuklearnym przycisku nad Kanałem Sueskim. Pewnego razu Izraelczycy podbili całą drogę przez Morze Czerwone do Egiptu, a prezydent Eisenhower powiedział im w sposób jednoznaczny, aby zawrócili i wracali.

To taki strategiczny region. Ale jedną z moich ulubionych części tej historii jest zwrócenie waszej uwagi na fakt, że ten region ma znaczenie teologiczne, ponieważ myślę, że Bóg umieścił tu swój lud częściowo po to, aby mógł być świadkiem, jakim zamierzył, aby Izrael był dla całego świata. Siedząc na skrzyżowaniu trzech kontynentów, Izrael ma możliwość dzielenia się nowiną o Bogu jak niewiele innych miejsc na ziemi.

I to nie przypadek, że w czasach Starego Testamentu, na długo przed chrześcijaństwem, Bóg nakazał Jonaszowi wysiłek misyjny. Jonaszowi powiedziano, aby opuścił Izrael i zaniósł ewangelię tutaj, do północnej Mezopotamii. Używam słowa ewangelia anachronicznie.

To w terminologii Nowego Testamentu, ale jest to wiadomość o Bogu. To dobra wiadomość, że jeśli Niniwa okaże skruchę, Bóg im przebaczy. Kiedy więc spojrzymy na tę topografię, widzimy, że Izrael był doskonale położony, aby świadczyć o Bogu całemu starożytnemu światu.

Egipcjanie są 200 mil na południe. Assyria leży 600 lub 700 mil na północ. Ostatecznie Izrael mógł być świadkiem dla regionów położonych daleko na południu.

To nie przypadek, że za panowania Salomona królowa Saby słyszy o tym, co Bóg czyni w Izraelu. I wysłała dyplomatów i umawia się na spotkanie, żeby przyjechać i zobaczyć na własne oczy. Zatem, gdy studiujemy topografię, sugerowałbym wam, że ten region jest ważny z teologicznego punktu widzenia, ponieważ Bóg zamierzył, aby Jego lud stał się świadkami świata tamtej epoki.

Aby nie anachronizować mojego kursu, czy mogę zasugerować, że to nie przypadek, że chrześcijaństwo wywodzi się z tego regionu? W pewnym sensie chrześcijaństwo rozpoczęło się w Jerozolimie, a w Jerozolimie Ewangelia rozprzestrzeniła się do Judei, a następnie do Samarii. A potem do Antiochii, tutaj, w północnej części regionu.

Z Antiochii rozprzestrzenił się także na północną Afrykę w osobie etiopskiego eunucha. Zanim w Dziejach Apostolskich kończy się to krótkie, trzydziestoletnie okno, chrześcijaństwo rozprzestrzeniło się aż do Rzymu. Jest to geograficzny centralny punkt planu Bożego w starożytności, zarówno w Starym, jak i Nowym Testamencie.

Być może będzie to służyć temu celowi w nadchodzących miesiącach i latach. Kto wie, jak zadziała Boży plan. Kiedy jednak studiujemy Biblię, topografia odgrywa kluczową rolę w działaniu Bożego planu wobec świata.

Myślę, że można przedstawić przekonujący dowód na to, że Bóg umieścił tutaj swój lud, ponieważ zamierzył, aby był świadkiem dla całego świata. To szczęśliwa myśl. Zanim jednak zakończę tę część mojego wykładu, chcę tylko wspomnieć o jednej rzeczy na temat topografii Izraela.

Nie jestem pewien, ile czasu nam zostało o tej godzinie, ale po prostu ci to przedstawię, a potem zaczniemy od tego i skończymy przez następną godzinę. Istoty ludzkie miały torturowany związek z ziemią. Wydaje się, że nasz dobrobyt często odbywa się kosztem ziemi.

Dlatego chciałbym z wami porozmawiać o tym zjawisku. Mam nadzieję, że zanim umrzesz, będziesz mógł pojechać do Izraela. To po prostu całkowicie zmienia twoją zdolność rozumienia Biblii.

Ale jestem pewien, że kiedy pojedziesz, spojrzysz na ten kraj i powiesz, co powiedzieli amerykańscy żołnierze, kiedy udali się do Iraku. Dlaczego ktoś miałby o to walczyć?

Spojrzysz na ten region i będziesz się zastanawiać, dlaczego w całym kraju nie ma tak wielu dobrych pól uprawnych, jak w jednym hrabstwie w środkowym Illinois. Teraz chciałbym porozmawiać z wami o tym zjawisku podczas naszej następnej sesji.

Dziękujemy za uważne wysłuchanie. Powrócimy do tego w następnym wykładzie.

To jest dr Don Fowler w swoim nauczaniu na tle Starego Testamentu. To jest sesja 2, Topografia Mezopotamii i Izraela.